

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΓΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη άρ. 10. Για τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τίς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομές (ἄρ. τὴν τρίμηνιά).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂν δὲν προπλερώσει τὴν συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περσομένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΑΡΒΑΝΙΤΙΑ

Τὸ Σούλι πάει, μᾶς τὸ **τραγούδησε** σὲ πεντέξη ἐξαιρετες **ζωγραφίες** — μιὰ σταλιά ρωμαντικές μονάχα μολονότι ἐπιγραμματικές — ὁ κ. Βλαχογιάννης. Καὶ μὲ τὸ Σούλι ἄρχισε νὰ τελειώνει καὶ ἡ παράδοση τοῦ φαγωμοῦ μας μὲ τὸν Ἀρβανίτη. «Ἀρβανίτης» εἶναι ὁ Τουρκαλνός, ὁ Τόσκας, ὁ Γκέκας, ποὺ πάντα του σ' ἀμάχη βρισκόταν μὲ τὸ Χριστιανό, τὸ Ρωμιό, τὸν «Ἕλληνα», καὶ ἀκόμα σὲ κάποια μέρη, στὴν Ἡπειρο, βρίσκεται καὶ τώρα.

Ὁ Ἡπειρώτης εἶναι ὁ καλλίτερος συνάμα καὶ ὁ χειρότερος σύμβουλος ὅσο γιὰ νὰ καταλάβουμε, οἱ Ἀρβανιτᾶδες τί πρᾶμα εἶναι καὶ πῶς πρέπει νὰ τοῦ φερνόμαστε. Καλὸς σύμβουλος, γιὰ νὰ σοῦ χαρακτηρίσει τέλεια τὸν Ἀρβανίτη, τὸν ξέρει ἀπὸ τὴν κορφή ὡς στὰ νύχια. Κακὸς σύμβουλος, γιὰ νὰ σοῦ ὑποβάλει πολιτικὴ ἀπέναντι στοῦς Ἀρβανίτες στενὴ καὶ κοντόφθαλμη.

Σοῦ λέει ἄξαφνα πῶς ὁ Ἀρβανίτης εἶναι πονηρός, πλιατσικολόγος, ἀνόργωτος, πολεμιστής, στολιδιάρης — σὰν κανένα ἄμορφο πουλὶ ποὺ δείχνει σὰν ἄρματα τὰ φτερά του. Καὶ πονηρὸς εἶναι καὶ πλεονέχτης εἶναι καὶ πρωτόγονος εἶναι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ σοῦ ἀριθμοῦν οἱ Ἡπειρώτες **τᾶχει**. Μὰ εἰς τὸν σὺ λέν· τοὺς μισοῦμε καὶ πρέπει νὰ τοὺς μισεῖτε καὶ σεις, γιὰτὶ στὰ μέρη μας, ἐκεῖ ποὺ συναπαγ-

τιόμαστε, οἱ Ρωμιοὶ καὶ οἱ Ἀρβανίτες, μᾶς τυραννοῦν καὶ μᾶς βασανίζουν ἐπειδὴ ἔχουν τὴν κυρίαρχη θρησκεία καὶ τὴν κυρίαρχη φυλὴ, τοὺς Τούρκους, μαζί τους, δὲν πρέπει ἡ ταραχὴ γιὰ τὰ βάσανα τῶν ἀδερφῶν μας νὰ μᾶς παραφέρνει. Ἄμα βρίσκει, ὅποιος καὶ νᾶναι, ἀπακούμπι καὶ δύναμη, γίνεται τύραννος, ἢ καλλίτερα, ἄμα ἀντικρῶσει κανένα ἀνθρώπο πρὸ ἀδύνατο τοῦ ἔρχεται νὰ τὸν κάνει δούλο του. Λοιπὸν τυραννοῦν οἱ Ἀρβανίτες. Μὰ ἄς πάρουν ἂν θέλουν ἄρματα καὶ οἱ Χριστιανοὶ καὶ ἄς τοὺς τυραννήσουν καὶ αὐτοί. Οἱ μπέηδες ἀπὸ τὸν Ἀλῆ-πασᾶ ἔχουν κάμει χωριὰ δολοκλήρα Χριστιανικά, τσιφλίκια τους. Ἡ Τουρκία κληρονόμησε καὶ αὐτὴ μερικὰ καταπατημένα Χριστιανικά τσιφλίκια ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀλῆ, εἰς τὸν κατάστρεψε. Ὁ δραγάτης ὁ Ἀρβανίτης τυραννᾷ καὶ αὐτός, ὁ χωροφύλακας εἴτε Τούρκος εἴτε Ἀρβανίτης (τὸ ἴδιο κάνει τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς) καὶ αὐτὸς βασανιστής, ὁ δεκατιστής ποὺ παίρνει τὰ βασιλικά δεσμάτα, τύραννος καὶ αὐτός, καὶ Ἀρβανίτης τίς περισσότερες φορές. Εἶναι φυσικὸ λοιπὸν οἱ Ρωμιὸι νὰ σιχαίνονται τὸν Ἀρβανίτη, στὴν Ἡπειρο. Ὡς τόσο οὔτε ἡ Ἀρβανιτῶν βρίσκεται στὴν Ἡπειρο οὔτε οἱ Ἡπειρώτες εἶναι ὅλοι οἱ Ἕλληνες.

Σφυριά καὶ ἀμόνια πολεμᾶν, τὴν ὥρα τούτη, γιὰ νὰ φτειάζουν μιὰν Ἀρβανιτιά. Οἱ Ἀρβανίτες, ἐνῶ ἦταν Ἀρβανίτες πάντα, δὲν ἔλαβαν συνειδησὴ ἔθνικῆ ξεχωριστὴ ἀπὸ τοὺς Τούρκους παρὰ στὰ τελευταῖα χρόνια καὶ πάλι ὄχι ὅλοι. Εἶναι ἀκόμα χωρισμένοι σὲ φυλές, σὲ οἰκογένειες, σὲ ἀρχηγούς, ποὺ τρώγονται ἀναμεταξύ τους καὶ ἐκδικιοῦνται, καὶ σὲ πολλὰ μέρη δὲν ἐχώρισαν ἀκόμα οἱ Ἀρβανίτες καθαρὰ τὸν ἑαυτὸ τους ἀπὸ τὸν Τούρκο. Μὰ **ὁλοένα γίνεται τὸ ἔθνος τὸ Ἀρβανιτικὸ** μέσα στὴ **συνειδησὴ τῶν Ἀρβανιτᾶδων**. Ἄρχισαν ἀπὸ τὸ 19ον αἰῶνα οἱ Τόσκηδες καὶ προπάντων μερικοὶ Χριστιανοὶ — οἱ πρὸ διανοητικοὶ νὰ πῶμε Ἀρβανίτες — νὰ δείχνουν στοὺς ἄλλους πῶς εἶναι ξεχωριστὸ ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἔθνος. Ἡ Ἕλληνικὴ γειτονιά τοὺς ἐπηρέασε βέβαια σ' αὐτό, καὶ ἡ μόρφωση ποὺ δώκαμε μεις στοὺς Χριστιανοὺς. Βάλλθηκαν καὶ οἱ Μιρδίτες, οἱ καθολικοὶ, ἡ παπιστάνικη προπαγάντα καὶ τὰ σχολεῖά τους, νὰ δώσουν καὶ στοὺς Γκέκηδες νὰ καταλάβουν πῶς εἶναι προπάντων Ἀρβανίτες. Τὰ προνόμια τῆς ἀσυδοσίας καὶ τῆς ὀπλοφορίας τῶν Γκέκηδων, ἀποτέλεσμα τῆς ἀδυναμίας τῶν Τούρκων νὰ τοὺς ἐπιβληθοῦν, ἄρχισαν νὰ γίνονται ἀφορμὴ νὰ ξυπνοῦν καὶ τοῦτοι **ἔθνικα**, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἀποφάσισε τὸ Τούρκικὸ τὸ κράτος νὰ μεταρρυθμίζεται **εὐρωπαϊκά**,

μέ ταχτικές στρατολογίες, ταχτικούς φόρους, συγκεντρωτικά συστήματα και άλλα τέτοια καμώματα ξένα στους Τούρκους. Αμα θέλησε τὸ Κράτος, δηλαδή ἡ Πύλη, νὰ χτυπήσει τὰ ἀρβανίτικα προνόμια, πάλεψαν οἱ Ἀρβανίτες καὶ χύθηκε αἷμα. Καὶ κάθε χρόνο τώρα γίνεται καὶ ἀπὸ μιὰ τέτοια αἱματοχυσία. Τὸ αἷμα αὐτὸ ἔσκαψε βάραθρο βαθὺ πὸν ξεχώρισε τοὺς Ἀρβανίτες, τοὺς ἐγδικητές, ἀπὸ τοὺς Τούρκους τοὺς κατακτητές, πὸν θέλησαν νὰ μεταμορφωθοῦν μονομερῶς σὲ μεταρρυθμιστές. Ἀφότου μάλιστα καὶ τοῦτοι κατάντησαν ν' ἀποχτήσουν ἐθνικὴ συνείδηση καὶ ὁ ἐθνικισμὸς τοὺς ἔφερε τὸ σύνταγμα στὴν Τουρκία, ἔπως οἱ ἄλλοι μουσουλμάνοι, οἱ Κοῦρδοι καὶ οἱ Ἀραβες, ἔτσι καὶ οἱ Τουρκαλθανοὶ συναισθάνθηκαν καθαρότερα τὴν ξεχωριστὴ τους ὑπόσταση, τὸ ἐθνικὸ τους εἶναι.

Καὶ τώρα ἀναψαν οἱ Ἀρβανίτες καὶ λένε θεληματικὰ «Ἀρβανίτες εἴμαστε καὶ τὴν Ἀρβανιτιά μας κράτος θὰ τὴ φτιάξουμε ξεχωριστὸ ἀπὸ τ' ἄλλα.» Καὶ φυτρώνουν ἐλεύτερα ἀπὸ τὸ σύνταγμα (1908) καὶ δῶθε ἀρβανίτικα σχολειά, καὶ ἀρβανίτικες λέσχες καὶ σύλλογοι καὶ ἀρβανίτικες ἐφημερίδες.

Καὶ βέβαια, ἀν ἦταν στὸ χέρι τους θὰ σταματοῦσαν οἱ Ἠπειρώτες τὸ σχηματισμὸ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς τῶν γειτόνων τους. Μὰ δὲν εἶναι βολετὸ νὰ σταματήσῃ κανένας τὸν ποταμὸ. Λοιπὸν ἐμεῖς ἄς τὸν πάρουμε ὅπως εἶναι καὶ ἄς τὸν βοηθήσουμε νὰ βρεῖ τὸ δρόμο του. Νὰρθεῖ νὰ μᾶς πνίξει δὲν πιστεύω νὰ εἶναι κίνδυνος. Ἐνάμισυ ἑκατομμύριο οἱ Ἀρβανίτες ἔλοι ἔλοι, τί θὰ μᾶς κάνουν; Θὰ πεῖτε ὁ ἀριθμὸς δὲ σημαίνει, ἡ ποιότητα ἀξίζει. Μὰ ἴσια ἴσια τὴν ἀξία τους αὐτὴ μπορούμε μὲ τεχνικὸ τρόπο νὰ τὴ βάλουμε κοντὰ στὴν ἀξία τῆ δικῆς μας, νὰ ταιριάζει, ἀντὶ νὰ τὴν ἀφήσουμε νὰ πᾶει νὰ προστεθεῖ στὴν ἀξία ἄλλων τριγυρινῶν ἐθνῶν καὶ κρατῶν, εἴτε Σλαύων, εἴτε Αὐστριακῶν, εἴτε Ἰταλῶν.

Δὲ θὰ συζητήσουμε σύνορα μὲ τοὺς Ἀρβανίτες, δὲν εἶναι καιρὸς. Κ' ἔπειτα μὲ ποιὸν νὰ συζητήσῃς; Μήπως ὑπάρχει ἀκόμα κανένα ὀργανωμένο κέντρο δικό τους; Ἄλλο ἀπὸ μπέηδες καὶ προεστούς καὶ ἀρχηγούς ἀναριθμητοὺς δὲ βρίσκεις, μόλις τώρα ἀρχισαν νὰ ξεφυτρώνουν σύλλογοι καὶ λέσχες. Μὲ ποιὸν ἀπ' αὐτοὺς νὰ πρωτοσυνεννοηθεῖς; Ξέρουμε κιόλας ἐμεῖς τί εἶναι δικό μας, ὁ τόπος πὸν τὸν κατοίκησαν οἱ Χάκνες, οἱ Μολοσσοὶ καὶ οἱ Θεσπρωτοί, τόπος ἑλληνικὸς. Πέρα ἀπ' αὐτὸν δὲ γυρεύουμε τίποτε.

Ἄν πρέπει νὰ συναγροικηθοῦμε μὲ τοὺς ἀρχηγούς τῶν φυλῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν καὶ μὲ τοὺς

συλλέγους πὸν συσταίνονται — καὶ πρέπει γιὰτὶ δὲ μᾶς περισσεύει καὶ ὁ καιρὸς, ἡ Τουρκία ξεπέφτει, οἱ ξένοι γύρω ἀγρυπνοῦν, ραδιοῦργοῦν καὶ δουλεύουν — θὰ συναγροικηθοῦμε γιὰ νὰ τοὺς ἐνώσουμε **στὴν ἐθνικὴ τους ἰδέα καὶ στὴν ἀντίληψη τῆς ἀνάγκης νὰ συνεργαστοῦμε Ἕλληνες καὶ Ἀρβανίτες** ἐναντὶα στὴν ἀποκλειστικὴ ἐπικράτηση τῶν Σλαύων στὰ Βαλκάνια καὶ ἐναντὶα στὶς ἀφομοιωτικὲς τάσεις τῶν Νεότουρκων. Κοινὸ συμφέρο εἶναι, δικό μας καὶ δικό τους, νὰ μὴν ἀφήσουμε τοὺς ἀλλόφυλους Σλαύους νὰ ἀπλωθοῦν σὲ τόπους δικούς μας γιὰ νὰ μᾶς πλημμυρίσουν καὶ μᾶς πλακώσουν. Αὐτοὶ μὲ τὴ γεννοβολιὰ τους τὴ γόνιμη, μὲ τὴ γεωργικὴ τους προδιάθεση, μὲ τὴ λιτότητα τῆς ζωῆς τους καὶ τὴ φτήνεια τῆς δουλειᾶς τους, ἀπλώνονται σὰ λαδιὰ περὶ γύρω στὸς τόπους ὅπου ἐγκαταστάθηκαν, καὶ πᾶν νὰ διώξουν τοὺς ἄλλους. Γιὰ τὴν ἴδια τὴν ἰσσοροπία τῶν ἐθνῶν στὴ Βαλκανικὴ χερσόνησο συμφέρε νὰ εἶναι οἱ Σλαῦοι περιορισμένοι ὡς ἐκεῖ πὸν ἐγκαταστάθηκαν. Μὲ τοὺς Ἀρβανίτες ἐνωμένοι, αὐτὸ τὸ καταφέρνουμε, χωρὶς αὐτούς, ὅχι τόσο καλὰ ὅτε τόσο εὐκολα.

Ἐπειτα καὶ ἄλλος λόγος παρουσιάζεται πὸν μᾶς ἀναγκάζει νὰ συνεργαστοῦμε — οἱ ἐπίβουλοι ξένοι. Ὁ Γερμανισμὸς φυλάγει μὲ πρόσκοπο τὴν Αὐστρία γιὰ νὰ χάψῃ τὸ Ἀρβανίτικο ἔθνος· τοῦ τάξει βέβαια αὐτονομία καὶ τέτοια, καὶ μὲ ραδιοῦργίες καὶ συκοφαντίες τοῦ βάζει τὴν ἰδέα πὸς ἐμεῖς δὲ θέλουμε τὸ καλὸ του. Οἱ Ἀρβανίτες δὲ πρέπει νὰ γελαστοῦν καὶ νὰ πᾶν μὲ κείνους. Ἐμεῖς τὸ κακό τους δὲν τὸ θέλουμε, δὲν ἔχουμε συμφέρο νὰ τὸ θελήσουμε, μὰ κι ἐν τὸ θέλαμε δὲν θὰ τὸ καταφέρναμε γιὰτὶ δὲν εἴμαστε ὅτε τόσο πολλοὶ στὰ Βαλκάνια ὅτε τέτοιο ὅπως οἱ Σλαῦοι. Ἐμεῖς δὲν ἀπλονόμαστε σὲ τόπους πὸν δὲν εἶναι ἀπὸ αἰῶνες καὶ χιλιόχρονα δικοί μας. Ἐμεῖς τὴν Ἀρβανιτιά τὴ βλέπουμε σὰν πρόχλημα ἀθάνατο γιὰ τὸ ἔθνος μας.

Ἄλλὰ καὶ τοὺς Ἰταλοὺς πρέπει νὰ τοὺς φοβῶνται οἱ Ἀρβανίτες πὸν δὲν ἔχουν καλοὺς σκοποὺς γιὰ τὴ χώρα τους. Αὐτοὶ θέλουν τὴν Ἀρβανιτιά νὰ τὴν κατακτήσουν γιὰ νὰ δρῖζουν καὶ ἀπὸ τίς δυὸ μεριές τὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα, ἔπειτα λιμπίζονται τὸ λιμάνι τῆς Αὐλώνας. Καὶ δὲν κρύβουν τίς ἐπιθυμίες ἢ τίς βουλιμίες τους, ὅπως θέλεις πές τες. Καὶ αὐτοὶ ὑπόσχονται αὐτονομία καὶ τέτοια στοὺς Ἀρβανίτες.

Μὰ ἂν εἶναι νὰ κατακτήσουν μέσα σ' ἓνα μεγάλο κράτος σὰν τὴν Αὐστρία ἢ τὴν Ἰταλία, δέκατος πέμπτος τροχός, ἄς εἶναι καὶ αὐτόνομοι, τί τὴ θέλουν τὴν τέτοια αὐτονομία τους; Ποιὸς θὰ τοὺς λογαριάζει; Παρὰ νὰ κατακτήσουν ἔτσι, δὲν εἶναι τάχα καλ-

λίτερα να κάνουν ελεύτερο κράτος δικό τους, κυρίαρχο, που να είναι μαζί με την Ελλάδα ενωμένο κατά τη λεγόμενη δυαδική ένωση; Δηλαδή ένας βασιλιάς και δυο κράτη;

Αλλά και έτσι να μη γίνει (αν και συμφέρει και σε κείνους και σε μᾶς) ἄς μείνει ἡ Ἀρβανιτιὰ, ἂν μπορεῖ, κράτος ἀνεξάρτητο και κυρίαρχο, φτάνει νὰ συνεργάζεται ἀδιάκοπα και στενὰ με τὴν Ἑλλάδα που και γειτονική της πέφτει και συγγενική της εἶναι και κοινὰ ἔχει συμφέροντα.

Μιλῶ γιὰ τὴν Ἀρβανιτιὰ που σχηματίζεται, σὰ νὰ ἦταν καμωμένη κιόλα, ἐνῶ θέλει καιρὸ και ἀγῶνες ἀκόμα γιὰ νὰ γίνει. Ἐπειτα, γιὰ τὴν ὥρα, δὲν ἔλειψε ἡ Τουρκία και δὲ στέκει νὰ τὸ ξεχνῶμε. Παρὰ νὰ καταντήσει ἡ Ἀρβανιτιὰ παράρτημα τῆς Αὐστρίας ἢ τῆς Ἰταλίας, καλλίτερα ἔχει νὰ μένει συσσωματωμένη με ἄλλο μεγάλο κράτος, τὴν Τουρκία. Ποιὰ πολιτική νὰ δείξουμε στοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἀρβανιτῶν πὼς ταιριάζει νὰ ἀκολουθοῦνε τώρα; Σ' αὐτὸ δὲν πιστεύω κανεὶς τους νὰ μὴ μένει σύμφωνα πὼς ἡ Ἀρβανιτικὴ πολιτικὴ μέσ' στὴν Τουρκία και ὅσο στέκεται τὸ Τούρκικο τὸ κράτος στὴν Εὐρώπη, εἶναι ἡ πολιτικὴ τῶν ἐθνῶν, ἡ πολιτικὴ ἐκείνη που ἐγκαίνιασαν οἱ Ἕλληνες βουλευτὲς και πῆραν φυσικὰ με τὸ μέρος τους ἕλους τοὺς φωτισμένους και ἀνεπηρέαστους ἀπὸ τουρκοφοβία ἀρχηγούς τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἶναι τόσο καθάρια και διάφανη και τόσο θεοφάνερα ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα κάθε ἔθνους βρισκόμενου μέσ' στὴν Τουρκία, που δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐξήγηση. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ γίνηκε γιὰ νὰ ἀσφαλίσει σὲ κάθε ἔθνος 1) τὴν ὑπόστασή του τὴν ξεχωριστὴ και 2.) ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα με τὴν κυρίαρχη φυλὴ, τοὺς Τούρκους. Ὅσο βασιτέται ἡ Τουρκία, ἄλλη πολιτικὴ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τὰ ἔθνη ἀφοῦ ἐπιμένουν και θέλουν και καλὰ νὰ μείνουν ἔθνη. Γιὰ τὴν ὥρα τοὺς Ἀρβανίτες τοὺς συμφέρει νὰ μὴν κυνηγοῦν τὸ χωρισμὸ ἀπὸ τὴν Τουρκία ὅπου ἔχουν ἀπὸ καιρὸ τὴ θέση τους και τὴ δύναμή τους, και ὅσο δὲν ἔχουν χωριστικὲς τάσεις, αὐτὸ τὸ πολιτικὸ πρόγραμμα πρέπει θέλοντας και μὴ νὰ βάλουν μπροστά.

Και ἀναγκαστικὰ λοιπὸν θὰ συνεργαστοῦν μαζί μας που ἀκολουθοῦμε και μεῖς τὸ ἴδιο πρόγραμμα, ἀφοῦ ἐμεῖς και τὸ χαράξαμε, ὅπως ἀναγκαστικὰ συνεργάζονται μαζί μας φανερὰ και οἱ Βούλγαροι και Ἀρμένιοι (ὅσοι δὲν τρέμουν ὑπερβολικὰ τὸν Τούρκο) και ὅπως ἀναγκαστικὰ θὰ μᾶς ἀκολουθήσουν σὲ

λίγο και οἱ Ἀραβες και οἱ Κοῦρδοι και ὅποιος ἄλλος λαὸς τῆς Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας.

Μπορεῖ νὰ βεβαιώσει κανεὶς, χωρὶς ὑπερβολή, πὼς ἡ τύχη τῆς Βαλκανικῆς Τουρκίας βρίσκεται στὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων, τῶν Ἀρβανιτῶν και τῶν Βουλγάρων ἂν εἶναι σμιγμένοι. Ἡ ἔνωση — συνεννόηση ἢ συμμαχία — τῶν τριῶν αὐτῶν ἐθνῶν μπορεῖ νὰ διαφεντέψει και τὴ διατήρηση τῆς Τουρκίας στὴν Εὐρώπη, κτὶ τὴν καταστροφὴ της.

ΙΔΑΣ

ΞΥΠΝΑΤΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΦΑΓΑΝΕ ΟΙ ΣΛΑΒΟΙ!.. ΡΟΥΒΛΙΑ!

Δῶ και λίγες μέρες ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἔγραφε χαρούμενα ἀπὸ τὴν Πόλη και ζητοῦσε συχαρήκια γιὰ μιὰ ἐθνικὴ μας νίκη μεγάλη και τρανὴ που γίνηκε στίς μέρες τῆς Πατριαρχίας Ἰωακείμ τοῦ Γ'.

Κατώρθωσαν, λέει, οἱ Ἕλληνες καλόγεροι τοῦ Μοναστηριοῦ τῶν Ἰθέρων στ' Ἅγιον Ὅρος και κητάφεραν τὸν Πρέσβη τῆς Ρουσίας Τσαρικώφ — τὸν γέλασαν δηλαδὴ τὸν Τσαρικώφ! — και κάνανε μιὰ ἀνταλλαγὴ με τοὺς Ρώσους που βγήκαν γελασμένοι οἱ Ρῶσοι. Πήρανε οἱ δικοὶ μας ἕνα κελλὶ και ἀντὶς γι αὐτὸ δῶσανε στοὺς Ρώσους μιὰ Σκήτη τοῦ «Τίμου Προοδρόμου» που ἔχει δεκατέσσερα (14) σπήτια! Και οἱ Ρῶσοι δῶσανε ἀκόμα στοὺς δικούς μας, γι αὐτὴ τὴν ἀθῶα ἀνταλλαγὴ 1,200,000 φράγκα ἀπὸ εἰσοδήματα που τὰ εἶχε κατασχέσει ἡ Ρουσία στὴ Βασαράβια τῶν δικῶν μας και ἀκόμα κάτι μαγαζιά και ἕνα μετόχι στὴ Μόσχα που τὰ εἶχαν κατασχέσει δῶ και δυὸ χρόνια, ἀξίας 2 1)2 ἑκατομ. φράγκ. και δυὸ χρονῶ σοδιά!

Καλὲς ἀπόκριες κάνανε οἱ καλόγεροι μας κεῖ ἀπάνω.

Ἔτσι πάντα γελοιοῦνται οἱ Ρῶσοι και δίνουνε στοὺς δικούς μας ρούβλια και ἔτσι πάντα νικοῦνε οἱ δικοὶ μας δίνοντας τόπους Ρωμέικους στοὺς Σλάβους.

Οἱ Σλάβοι μᾶς ἔρχονται ἀπὸ πάνω σιγὰ σιγὰ χωρὶς τουφέκια και ἄρματα: καλὰ νὰ τοὺς δεχτοῦμε. Κανένας σας μὴν κουνιέται, νερόδραστοι σημερινοὶ Ρῶμοι, ἐκεῖ που πρέπει, μόνο συρθεῖτε σὰν κουρελόπανα και παλιοτενεκέδες δεμένοι στὴν οὐρὰ τοῦ κάθε δημοκόπου σκύλου. Νὰ μωρὲ, που δίνουνε οἱ χαχόλοι τὰ ρούβλια: «ὄχι στὸ «Νουμά» και στοὺς μαλλιαρούς. Δὲν τὸν νοιάζει τὸν Τσαρικώφ — και